

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri ommatilih in tako tudi pri „policistikah“ se plačuje za navadno tristop-
ni vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v namski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici Via Mercato 12, I., nuročena pa opravništvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcom in drugim nepremožnim se naročila znižajo, ako se oglase pri opravništvu.

Deželni zbor goriški

sešel se je 9. t. m., kakor smo bili že zadnjič naznanili. Ob 10. uri služil je mil. gospod knez nadškof v prvostolnici cerkvi slovesno peto mašo z veliko asistenco. Pri maši bil je vzvišeni gospod deželni glavar s deželnimi poslanci in vladni komisar, ki bo pri sejah zastopal visoko vlado, ter razmeroma prav mnogo občinstva.

Prva seja bila je predpoludne ob 11. uri. Odprl jo je deželni glavar Franc grof Coronini z naslednjim govorom: „Visoka zbornica! Njegovo Veličanstvo prešvitli cesar blagovolil je najmilostljiveje sklicati s cesarskim pismom z dne 28. nov. t. l. to visoko zbornico na današnji dan k rednemu zasodanju. Po preteku enega leta, odkar so se zadnjič odprla vrata te deželnozbornice dvorane zastopnikom naše dežele, pozdravljam Vas, slavna gospoda, iz srca in prav iskreno ter si dovoljujem, pogledati nekoliko v preteklo dobo. — Reske so za cele narode, kakor za posameznika, dobe, v katerih bi usoda dala povoda izrednemu veselju; a naučili smo se tudi, da ne tožimo preveč glasno, ako se ne urivajo v spomin nesreče in zla močna in velikega obsega. Ako hočemo s to mero meriti svojo usodo v zadnjih časih, moramo priznati, da leto, katero se bliža svojemu koncu, morda ni izmed najslabših. Kruta bolezen, ki je vznemirala bližnja mesta in bližnje dežele, vzela je v naši deželi le prav malo in redkih žrtev, kakor bi nas hotela opominjati, da se ne smemo udati drzni brezskrbnosti, ampak da moramo pospeševati koristne, celo neobhodno potrebne priprave na polji javnega zdravstva.“

„Pelagra ali milanska roža, ta sovražnica, ki žuga človeku s težkimi zmotnjavami na duhu in na telesu in ki konča s prezgodnjo smrtjo, širi se žalibog še vedno. Ali dandanes so vendar že vsi prepričani o njeni nevarnosti in ne samo domači zastopi, temveč celo visoka vlada obrača na njo svojo pazljivost in jo preiskuje, tako da smemo upati odločilnih in vpešnih poljetij. — Sovražnik naših no-gradov, ki uničuje njih pridelek je rodil novo pomankanje med poljedelci in katerega smo se toliko bolj bali, ker so ga učeni možje imenovali nepokončljivega, peronospora, prikazala se je žalibog tudi letos v naših vinorodnih krajih. Ali naučili smo se preganjati jo s vpehom, in po drugi strani priznalo je tudi upravništvo državnega zaklada v načelu, da je prav in pravično, da se dovolijo odpisi za sem-

ljiškem davku, kjer se ne more ukrotiti. — Ne da bi se ustavljal pri drugih dogodkih manjšega pomena ali ki so omejeni na manjši okraje, sklepam, da tudi naše najnovejše skušnje nas učijo, kakor prej, da se moramo naslanjati na svoje delo in svoj trud. Vzprejmimo ta nauk in prihodnost nas ne bo strahila.“ (Do tu je govoril deželni glavar italijanski, potem pa slovenski rekoč:)

„Ne davno sem bil priča veličastnemu prizoru, ko so zastopniki vseh narodov našega močnega cesarstva v zadevi vitalnega pomena za isto postopali v popolni složnosti. Nehoté spominjal sem se pri tem naše deželne zbornice, kder je uže dolgo let srečno rešeno vprašanje, katero drugod še vedno vznemirja duhove, in živo se mi je vzbudila želja, da bi se ne samo tu v tem oziru nič ne spremenilo, ampak da bi naš izgled dobil povsod zvestih posnemovalcev. Dovolite, slavna gospoda, naj izrazim zaupanje, da bomo po svojih močeh sodelovali v to, da se ta želja izpolni v blagor naše ljubi deželi in celi veliki avstrijski domovini.“ (Na to zopet italijanski:)

„Po zadnji svoji odsotnosti povrnil sem se tudi s trdnim prepričanjem, da prešvitli naš cesar ima v svoji modrosti glavno namero ohraniti svojim narodom neprecenljivi zaklad miru, dokler se ne bodo dotikale njih koristi, njih čast, ali dokler se pridejo v resno nevarnost. Te Njegove plemenite namere morajo potrditi v nas čute iskrene hvaležnosti, visokega spoštovanja in neomahljive zvestobe do Njegove presvitile osebe. Tem čutom, vabim Vas, slavna gospoda, dajte slovesen izraz klicajo: Živio Njegovo Veličanstvo prešvitli cesar Franc Jožef I.“ Poslanci vzkliknejo trikrat: Živio! in Evviva!

Na to je predstavil deželni glavar dež. zboru kot vladnega komisarja dvornega svetovalca (Franca barona Rechbacha. — Predno je zbor prešel na druge reči, spominjal se je deželni glavar s prav gorkimi besedami ranjkega Andreja Pavletiča, ravnatelja deželne gluhošolnice. „Vse življenje pokojnikovo“, rekel je, „bila je nepretrgana vrata zatajevanj, po katerih je žrtvoval sam sebe sveti stvari, kateri je bil posvetil svoje življenje, in kateri je ostal zvest do zadnjega svojega vdihljaja. Njegova dela zagotavljajo mu nepozaben in časten spomin. Zato sem prepričan, da želite vsi, častita gospoda, naj zapisnik te naše današnje seje naznani zanesljivo, da ta visoka zbornica je v prvi svoji seji po njegovi smrti izpolnila sveto dolžnost, da mu je posvetila sočutno misel resničnega sožalja.“

Deželni glavar naznani, da visoka vlada je predložila načrt postav, s katero se nekatere postavne določbe zastran rabe lovke pravice premenjajo. Potem napove drugo seja za isti dan ob 4 popoldne z naslednjim dnevnim redom: 1. vladni predlog o premembli lovke postav; 2. poročilo deželnega odbora o sklepih računov za leto 1885 in o proračunih za leto 1887 vseh zalogov, katere oskrbuje deželni odbor; 3. predlog deželnega odbora o napravi deželne bolnišnice in deželne norišnice; 4. volitev raznih odsekov. — Ob 11¹/₂ bila je seja sklenjena.

Druga seja bila je 9. t. m. ob 4 popoldne. Poslanci bili so navzoči v polnem številu, med tem ko sta pri prvi seji manjkala baron Locatelli in Nikolaj Benardelli. Prebena in potrdi se zapisnik prve seje, prej v italijanskem, potem v slovenskem jeziku. Deželni glavar naznani potem dolo peticije na deželni zbor ter omeni, da jih izroči, kakor njih vsebina zahteva, peticijakemu in pravnemu odseku, ki se bota najbrže po navdi volila. Dr. vitez Tonkli predlaga, naj bi imel peticijaki odsek 7 udov in naj bi se volil po dovršenem dnevnem redu, ter naj bi se mu izročile še dolo peticije za podporo in one, ki bi se prišlo. O vladnem predlogu glede lovke postav poroča dr. vitez Tonkli ter predlaga, naj se izvoli po dovršenem dnevnem redu pravni odsek 7 udov, kateremu naj se izroči ta in še drugi morebitni postavni načrti. Isti poslanec poroča o računih za leto 1885 in o proračunih za leto 1886 vseh zalogov, katere oskrbuje deželni odbor, ter predlaga spet, naj se voli ob enem z drugimi odseki finančni odsek, obstoječ s 7 udov. Vsi dosedajši nasveti sprejmejo se soglasno.

Ivan Gasser poroča v imenu deželnega odbora o goriški bolnišnici in norišnici ter stavi naslednji predlog, ki ga je bil deželni odbor enoglasno sprejel: Visoka zbornica naj sklene: 1. deželnemu odboru se nalaga, naj pretresa in naj stori potrebne korake, da bo mogel predložiti deželnemu zboru popoln načrt o ustanovi deželne bolnišnice in deželne norišnice; 2. v ta namen dovolijo se deželnemu odboru vsi oni stroški, ki bodo potrebni za preiskave, znanstvena in tehnična mnenja, načrte in stavbene obrise, iskanje primernih tal, preudarke in za vsako drugo potrebno podjetje. — Poslanec Dottori nasvetuje, naj se izroči odborov predlog posebnemu odseku 7 udov, ki naj bi se volil v prihodnji seji. Zbor pritrdi temu nasvetu.

Na to vršilo so se volitve v nasvetovane odseke z naslednjim izidom. V peticijaki odsek so prišli: Ant.

LISTEK.

GLASOUK (DIDAKTOFON).

Izšel Alojzij Luznik, učitelj v Škrbinu na Krasu.

Odkar je bil najden tipalnik (klaviatura) za razna godala, se isti bistveno ni predrugačil. Spominjam se le, da je bil iznajdel neki glasbeni umetnik v Černovicah novo klaviaturo, ki pa je bila tako umetno osnovana, da se je takoj opustila. Velik trud pri poučevanju petja in glasbe je pač dal marsikateremu učitelju misliti, kako bi se na zadnje glasbeni sistem, oziroma instrument tako preustrojiti dal, da bi postala glasba lahko umijiva. A ostalo je, žal, pri starem toliko časa, dokler ni mlad, za glasbo izvrstno nadarjen mož v duhu usel klaviaturo, ki je tako tesno in nazorno z glaskami (notami) zvezana, da je postala glasba pristopna vsakemu, kateri ima količkaj glasbene nadarjenosti.

Kaj pa je didaktofon?

Didaktofon je prav navadni harmonij, ki se po zunanosti kar nič ne loči od navadnih harmonijev; tudi pihala ima enaka. Ako pa instrument odpreš, pade ti v oči takoj klaviatura, katere tipke (taste) so barvane s barvami slovenske trobojnice. Srednji c je modre barve; potem pa so e, g, h, d in f proti desni rdeči, d, f, a, e, e in g pa beli. Barve tipke od

srednjega modrega c proti levi strani so: a, f, d, h, g rdeče; h, g, e, c, a in f pa bele. Znano je, da so vse glasko postavljene na 5 črt (riž) in prostorih med rižami. Toraj lahko imenujemo glasko postavljene na črte rižnice, a one v prostorih medrižnice. Kako jasno in umevno je didaktofonov tipalnik sestavljen, sklepa vsak glasbenik takoj, če pomisli, da so vse rdeče tipke rižnice a bele medrižnice! — Število rdečih in belih tipk od srednjega modrega c napravi ves obseg (ambitus), katerega je zmogel človeški glas poti. Instrument je torej enake važnosti za pevca in igratca in možno je igrati vsakemu človeku popolnoma neznan pesen v eni uri, brez da bi glasko poznal; treba le, da loči, je li glaska na črti (rdeča) ali pa med črtami (bela) in kolika je po številu od modrega srednjega c.

Namen tega instrumenta je toraj ta, da se s pomočjo tega lahko vsakdo v prav kratkem času nauči glasbe. Treba je le poznati dolgost not in pomen križa in b (črni tast po vsem tipalniku). V par dnevih pa se lahko nauči prijemati tipke v tercah, sekstah itd. in ko se učenec razloži osnovni pojem intonacije in akorda, lazil bode počasi tudi po lažjih partiturah. Količkaj nadarjen pa priden učenec doseže vse to lahko v 1 tednu. (Skušnja je to potrdila). Ravno v tem času, paralelno s prvim, uči se lahko petja; samo tvarina mora biti prikladna za oboje t. j. za sviranje in petje. V tem kratkem času doseže učenec toliko, da se s pomočjo instrumenta nauči lahko vsa-

ko pesen. (Tudi to potrjuje skušnja). Po kratki vaji na didaktofonu zadobi se urnost, da se brez težave svira na klavirju in drugih podobnih instrumentih.

Druge tipke na didaktofonu so tako uravnane, da so od g dvočrtne oktave vse rižnice, kakor a, c, e, g, itd. modre barve, a medrižnice bele, kar vidno olajša branje not v visokih legah. Enako prikazen modro barvanih tipk nahajamo tudi v basu: E, C, A, F itd. rižnice so modre barve, medrižnice D, H, G, itd. pa so bele. Na vsakem koncu didaktofona, v basu in violinu stoji 5 gluhih, rezervnih tipk, katere se le takrat glase, kedar se tipalnik na desno ali levo stran pomakne. Zakaj pa to? Na didaktofonu se namreč vsak glasbeni komad brez razločka lahko v C dur igra; naj bo pisan v kateremkoli tonu glasi pa se vsekako v dotičnem tonu. V to svrhu služi takoj pod tipalnikom umetno izpeljani stroj, kateri pomika tipalnik pod glasovne jezike dotičnega tona. N. pr. Skladba je pisana v Fis dur. Tu je treba najprej transponirati skladbo v C dur; potem, ko se je tipalnik pomaknil za 3 cele tone više, igra se v C, a skladba se glasi v Fis duru. Ta naprava je visoka važnosti za pevca in dirigenta. Preemu je možno vse v C igrati, a drugemu je mogoče momentalno spreminiti skladbo denimo iz F v Eis dur, brez da bi sviral s tipkami v Fis; treba mu je le tipalnik za pol tona više pomakniti.

Didaktofon pa ima poleg tega še ploščice enakih barv s tipkami nad in pod klaviaturo, na katerih je

pl. Dottori (načelnik), Jož. Del Torre, Matija Jonko, Ignacij Kovačič, Rajmund Mahorčič, Jos. Ivančič, dr. K. Venuš; v pravni odsek: dr. vit. Pajer (načelnik), dr. Abram. Benardelli, Jos. Ivančič, And. Kocijančič, dr. Nik. Tonkli, dr. Verzegnassi; v finančni odsek: dr. vit. Tonkli (načelnik), Ivan vit. Gasser, Evgen baron Ritter, dr. A. Gregorič, dr. Jos. Maurovich, dr. Al. Rojic, baron Locatelli.

S tem je bil dnevni red dokončan. Prihodaja, trofja seja bo v torek 14. t. m. o 5. uri popoldne. Na dnevnom redu bo: 1. volitev posebnega odseka radi predloga doč. odbora o doč. bolnišnici in norišnici; 2. naslednji predlogi dočelnega odbora: a. načrt postave zastonj razdelitve občinskih zemljišč Solakih v sodaljskem okraju Komenskem; b. občinskega zemljišča „Crna glava“ v Orgareški občini; c. občinskih zemljišč v Sempanu; d. občinskih zemljišč vasi Završina, Zapotok, Volendol, Svinki in Mišič; e. načrt postave, s katero se dodaja nov dostavek § 61. občinskega reda (o razdelitvi zemljišč); f. načrt postave, s katero se dovoljuje davkarskima občinama Bilje in Orhovlje, dajati ustanoviti skupaj kot ena samostalna županija. Ker nikdo ni oporekal napovedanemu dnevnemu redu, sklene dočelni glavar seje o 5. uri svecer.

Dopisi.

V Gorici, 8. decembra. — Odbor „Slov. bralnega in podpornega društva“ je potrdil v seji dne 7. decembra društveni račun za dobo od 1. decembra 1885 do 30. novembra 1886. In je sklenil sklicati občni zbor v dan 19. decembra t. l. Iz računa posnamemo, kolikor nam preostaja doplačila, naslednje za društveni razvitok vaše številke. Dohodki so znašali 1685 gl. 66 kr.; stroški izplačani pa 881 gl. 20 kr.; preostanek torej 804 gl. 46 kr., ki se je v znesku 730 gl. založil pri ljudski posojilnici, s gotovino 74 gl. 46 kr. pa splačal zastonj plače zdravnikom.

Podpor je društvo izplačalo za 1079 dnij 394 gl. 90 kr. Podporni udje so stali društvo 651 gl. 58 kr.; vplačali so pa 1141 gl. 80 kr.; torej so več vplačali 490 gl. 22 kr.; v njih korist je pa odbor na ložil 730 gl., tedaj več 239 gl. 78 kr., znamenit znesek, za kateri se morajo zahvaliti podporni udje v prvi vrsti podpirateljem društva. Sledeči so vplačali 126 gl. 21 kr. Razen tega je bilo vplačanih: mesečnih od bralničarjev, darov, čistih dohodkov veselja, za prodano časopise, obrestij od glavnice, denarnišni preostanek preteklega leta skupaj 417 gl. 65 kr. Izplačalo se je nadalje za najemnino, čuvaja, polišstvo, kurjavo, svečavo, časopise, knjige in muzikalije, za tisk in razne stroške 304 gl. 62 kr. Čisto aktivno premoženje znaša konec leta 2729 gl. 46 kr., pomnožilo se je v tem letu za 588 gl. 83 kr. Čestitamo odboru za lep izid in razumno gospodarstvo.

Narodne delavce pa pozivljamo, naj pristopijo predno mogoče k društvu, katero skrbi za njih gmotni in duševni napredek.

Iz Kanala, 3. decembra. — Pogreblji smo 1. decembra 80 letnega moža, najstarejšega veterana slavne vojaške veteranske podružnice v Kanalu, Miho Soviča, Kanala. Ranjki je bil ubožen pa pošten, delaven človek, ki je izredil več otrok. Njegovega pogreba udeležili so se naši veterani in požarna straža s svojimi načelnikom in mnogo drugega občinstva. Vdova ranjkega dobila je po slavnem veteranskem društvu 6 gl. podpore. Hvalevredno delo; zato čestitamo društvu, pa tudi slavni požarni straži in vsem drugim ki so se udeležili pogreba ubozega veterana, našega Miha.

razločno pisan glasbeni alfabet c, d, e, pa do, re, mi itd., da je stvar toliko nazornejša. Instrument služi v polnej meri tudi strokovnjaku. Mene vsaj niso barvane tipke, igrajočega didaktofon v Dornbergu, kar nič motile; marveč zdi se mi klaviatura jako prikladna zato, ker oko bliskovito naglo vjame na sredi stoječi modro barvani c in se lega rok po njem lahko malicoma vrača.

Glas na Danaj odobrenega in patentiranega instrumenta je sladak, krepak in vesel. Klaviatura v krasnih, neizbrisljivih barvah, 5 (oziroma 6 oktav) s 5^{mi} spremeni. Oblika je elegantna in prikladna za vsako sobo. Cena 200 gl. ni velika. Didaktofon je najprikladnejši instrument za vse one, ki se imajo učiti kak „tasteninstrument“: za učitelje, preparandije, pevske zore, društva, pevce, za ljudske in druge šole, kjer se petje uči itd. Naj se toraj vskledo, ki žel: imeti dober in praktičen instrument, zaupljivo oberno na iznajditelja, g. Luxnika, učitelja v Škrbini (pošta Komen.) Prepričan sem, da mu ne bode žal.

Vlema g. iznajditelju, (katerega je grda nevoščljivost signala pokoriti se v puste kraške skale in deliti usodo duhovnih mož zgolj zato, ker mu je stvarnik podaril izrednih zmoglosti.) na njegovi velevažni innejdbi iz dna arca čestitam.)

DANILO FAJGELJ, glasb. skladatelj.
*) Ne skladamo se popolnoma ni z imenom novega instrumenta, ni z razloženimi izrazi, ni s slovnično obliko, vendar pristiti smo vse, ker nečemo sedeti strokovnjakom v njih dolo.

Marsikdo si je morda mislil: Bog ve, ali sprejmo tudi mene tako lepo in s tako častjo k zadnje-mu počitku, kakor pokojnega ubožnega veterana? Zato odsluženi vojaki, ne zamudite pristopiti k temu društvu; več ko vas bo, več podpore dobite tisti, ki ga nečete zadene. En goldinar na leto more plačati vsak odsluženi vojak, če tudi bi bil berač. Zato podajte si roke in oklenite se naše veteranske podružnice.

S Ponikve, 2. dec. — Draga „Soča“, gotovo nisi ves čas svojega obstanka prijela dopisa iz naše občine; bodi tedaj toliko dobra in sprejmi enkrat eden v svojo predalo. V 86. in 94. številki „Edinosti“ spravi se je neki dopisnik „iz tolimskih hribov“ nad Ponikve, zlasti nad enega moža iz naše občine, in pri tem hvali, kar se da, našega župana, ki je na Pečinih in je zdaj izvoljen že četrti krat za župana s pripomočjo Rakovčanov, kateri zmiraj imajo nekako bratovščino s Pečini. Ovi dopisnik je bil skoro gotovo sam župan, ki se jezi na Ponikve, ker mu niso hoteli pri volitvi oddajati svojih glasov, zato ker nima županu potrebnih lastnosti. Prvič, če pogledamo zemljike buke, nima nič svojega premoženja. Tedaj Rakovčani glejte, da se ne opočete se svojim vami-ljenjem, ker pred volitvijo ste rekli: „Če mu še to uzmemo, potem bo prevelik revež.“ To je sicer res, ali od župana se tirja, da mora imeti kaj premoženja; on pa nima nič, čisto nič, in vendar ga greste za župana volit. Kje imate glavč?

Drugič hoče biti v krémi, dokler mu hoče kdo družbo delati, če tudi po vasi že petelini pojejo in dekle že natajajo kuhar. Pripetilo se je, da ga je že o rani uri sin vedel iz kréme tukaj na Ponikvah; pa ko prideta na „Pesek“, četrt ure od vasi, se mu iztrga in beži nazaj na Ponikve k preljubljenemu žganju. Ali se to spodob: županu? ali se tako izpolnjuje postava, ki pravi, da naj bodo kréme ob deseti uri zaprte, z kar imajo, ako se ne motim, prav župani skrbeti? On je tudi preveč postrežljiv; vsakemu vse obljubi; ali izpolni ali ne, za to mu ni veliko mar, kakke stvari ni izčakati od njega. Ako pa ima kaj tirjati, tedaj je pa še dasti učen.

Tak je naš župan, z katerega se vi, Rakovčani, toliko potegujete. Ne vem, ali vas podkuplja, ali ste tako slepi, da ne vidite, kaj je vam prav. Ali bi ne bilo za vas in za našo veliko boljše, ako bi bil župan na Ponikvah? ali niso Ponikve središčem? ali ne ue kliče županstvo Ponikve? ali raji hodite čez Ponikve k županstvu na Pečino skoro eno uro dalje? Ker tako radi hodite na Pečino, hodite še k božji službi tjekaj in ne delajte gnušče v naši edino naši in božji cerkvi vsako nedeljo in praznik razen na praznik sv. Štefana, ko drži naš č. g. vikar navadni „ofer.“ Takrat ni nobenega razen štirih žensk. Svetoval bi g. vikarju, naj drži „ofer“ vsako nedeljo in praznik, potem bi se mi kmalu znebili Rakovčanov.

Tedaj vedno morate biti tukaj in vendar tako nekako zaničujete Ponikve in delate otrobi iz njih; ali vas ni sram? Tudi na Ponikvah imamo zmogne može za županov posel. Tedaj naj si g. župan ne zida gradov v oblake, ker je izvoljen le za tri leta, ne za vse življenje. Noprestrašen.

Z visocega mesta, 7. decembra. — (Odmev na dopis izpod Krna). Ne bil bi verjel! In vendar je tako, naj se bere črna na belem! Krn, oziroma prebivalci vasi v Krnu udali so se potrebam časa. Napravljajo si novo pot v Krn. Gora Krn, 2246 metrov nad morjem, daje bistrim očem sč svoje vsoke glave lep razgled, nekaj na Koroško in Krajsko, na Goriško, Furlansko, na Beneško in na morje jadransko. Na Krnovih obronkih, nekako 910 metrov nad m. r. jem, vidiš vasico, vsa skupaj šteje 23 hiš, povprek 150 do 160 duš ter je postavljena na treh iz velika-na Krna izhajajočih holmcih. Držali so se do zljaj nekam napačnega načela, da se morajo stari tudi v tem spoštovati, da se hodi do vikarijatske cerkve po tisti stezi, ki jo je prva Loza pokazala. A zdaj so spoznali, da tukaj je treba udati se napredku časa, ki se kaže v železnicah, složnih cestah in lepih kolovozih.

To prekladanje poti v Krn jasno kaže, da pri-slovica je resnična, ki pravi: V sedmih letih vse prav pride. Pred leti so prebivalci z glavami zmaje-vali, ko se je sprožila misel o novi poti v Krn. In zdaj so to misel gorko sprejeli. Prav tako! Živili na-predni Krnčani! A počasi, da nam sape ne zmanj-ka! Kakor se mora vsakdo, ki svet pozna, nad tem veseliti, tako je želeli, da bi se ne prenašli. Svetovati jim je, naj bi pot tako ocnovali in izpeljali, da bi prišla vsem Krnčanom v prid in čast. Strmi klanci naj bi se odstranili in pot tako izpeljala, da bi se v skrajni sili moglo na dveh kolesih kaj pejsati. Potrebno je svetovati, naj iz Huma ne hodijo navdol v grapo, kjer se malaj, ampak naj gre pot vprek skoz mol v tisti meri, kakor je prišla iz Jazbin skoz Hum. Naj se delavci ne usraščijo naravne težave, grdega melu. Pamet združena z železno voljo vse premaga. To tem prej, ker smete pri tem delu zanašati se na adatno pomoč, o čemer vam je porok sl. uredništvo „Soče“. (Res je; za pametno pot dobila bi se lepa podpora. Ur.) Naj se še enkrat pregleda in premeri, in naj se pot izpelje tako, da bi prišla nekako k gornjemu seniku v Bregu. Tudi za ta novi pregled in za merilo dobilo bi se nekaj odkodnina.

Sploh je gledati na to, da pride v Bregu pot kolikor mogoče visoko. V tem slučaju bi jo rabili tudi prebivalci pri Sivcih itd. Tako izpeljana pot bi bila na čast in korist sedanjemu in prihodnjemu ro-du, ker take poti bi ne bilo treba v drugo ravni. V dosego take poti naj se potrudijo vsi Krnčani, pa tudi glavne oblasti naj bi jih vapošno podpirale. Dmoljub.

Cerkno, 8. decembra. — Gospod urednik! Dopisniki iz Cerknega so menda omoknili. Pred nek-terimi tedni se je bil vendar nekdo oglašil v Vašem ocajenem listu in pa v terž. listu „Edinost“, ter je s tem pokazal kako zna „prati“. No — kaj je s tem dosegel, sam ne vem; morda je bilo to, le navadna „žalta“, v katero se zmeđeje pregreški in slabosti nekterih oseb. Spravi se je bil posebno na enega, ki je nad... drugimi v Cerknu. Druzega mu ne morem zaveščiti, kakor dober tek. Če družega ni imel, bi lahko tudi še to opustil z mirno vestjo, kajti otrok nis-m še slišal vpiti „Evviva Italio“ in „Evviva Garibaldi“. — Ali res ni imel dopisnik bolj važnega in zanimivega, za občno korist bolj potrebnega, v javnem listu objaviti?

Kolikor je meni znano, obhajale so se pred nekterimi meseci prav lepo nenavadne slovesnosti, vredne malga prostorskega v Vašem listu; toda od vseh se je molčalo po časopisih. Prevzvišeni v č. vikarij pastir je meseca julija delil zakrament sv. birme po vseh cerklj. duhovnijah, in povsod bil je z vso sijajnostjo sprjet; posebej pa v Cerknu; a nihče se ni oglašil v Vašem listu. Kmalu potem obhajale so se slovesno sv. nove n. se, tudi o teh se je molčalo. V istem času se je v neki bližnji duhovniji nekaj zgodilo, kar ni v posebno čast, nego bolj v sramoto celotnega cerklj. okraju; tudi o tem nisem nikjer še čital. Pa to je duhovna stvar — naj duhovni te dogodke objavljajo! — mi bode kedo ugovarjal. Dobro!

Hodimo na šolsko polje. — Kako brezskrbno otroci izostajajo iz cerklj. šole, na to je g. dopisnik tudi pozabil. — Če prašam — zakaj so Cerkljani, ozir. dotične oblasti, pustili zidati tako veliko pa-lačo, ako ne pazijo na to, da se šola pridno obiskuje? Neutrudljivi in pri višjih krogih nemilost vživajoči g. popotni učitelj za Reka-Ravna nas je zapustil, valed česar se je šola zaprla. Ali ni to čudno? Ka-ker smo poizvedeli — nameraval je okr. šolski svet ustanoviti novo šolo v bližnji vasi „Gorje“ — pa še za Reka-Ravna nimajo učitelja? Povsem nerazumljivo se mi zdi, zakaj pa je šola v Ravnah zaprta? Ali je morda tamošnji g. dušni pastir z delom tako preob-ložem, da mu potrebnega časa zmanjkuje? Zarad svoje glavnosti nekteri mora terpeti splošni blagor. Prav ima Gregorič: Pravico so zakopali. Še marsikaj bi bilo, kar bi bil lahko g. dopisnik v Vašem listu objavil, pa se ni zmislil. Upamo, da bo drugi pot vse take dogodjaje skrbno nabiral in Vašemu listu spo-ročil. — Ker sem že pri šoli, naj bo še to pridjano. Pred seboj imam pobutnico za 10 fl. (Schulstrafe) in spričevalo od otroka, ki je redno obiskoval šolo v nekem kraju, katerega pa uočem imenovati. — Kako je to? — Ne vem. — Če bi navadni g. dopisnik o tem vedel — bi gotovo stvar objavil.

Od 21. do 28. nov. t. l. obhajal se je v Cer-knem sv. misijon, ozir. ponovljenje sv. misijona. Vo-dila sta to sv. opravilo — na daleč okrog sozna oo-iz Jezusove družbe J. Doljak — naš rojak — in o. Tomazetič, beneški Slovenec. Vreme je bilo vseskozi prekrasno; lepšega si nismo mogli želeli. Ljudstvo je kar trumoma prihajalo od vseh strani poslušat besedo božjo iz ust gorečih, neustrašljivih in počitrovalnih misijonarjev. V resnici le čuditi se moramo, kako globoko se segale pretresljive besede dveh poslancev božjih. Tu res veljajo besede: „Kar iz arca pride, tudi v arce gre“. Marsikteremu kamenitemu grešniku zaigrala je v očasih solza spokornega srca. Z vso pazljivostjo poslušalo je naše še nepokvarjeno slov. ljudstvo neovrgljive, svarišnje, podučljive, pretresljive resnice sv. vere. Vsek dan imela sta č. gg. oo. po tri, eno uro trajajoče govore in sicer ob šestih zjutraj, ob 10. in pa ob treh popoldne, izvezemsi ponedeljek, soboto in nedeljo. V nedeljo 28. nov. bil je sklep ponovljenja sv. misijona. Kljub temu, da je cerklj. cerkev prostorna in velika, vendar je č. g. o. Doljak imel zaunji govor zunaj pred cerkvijo, kajti ljudstva je bilo zbranca v ogromnem številu. Stari ljudje ne pomajajo toliko ljudi v Cerknem. Res, lepo in kaj ganljivo je bilo gledati zbrano ljudstvo pred cerkvijo, in na zavzemanem mestu stoječega č. g. o. Doljaka. — Vse se je vršilo v najlepš. m. redu. — Pretresljiv je bil zadnji govor; posebej takrat, ko so vsi poslušalci glasno zaklicali: „Se odpovemo“, nastilalo se je splo-šno itenje. Srce se nam je stiskalo, ko smo slišali s tresocim glasom izrečene besede: „Pozdravljeni mi bodite.“ „Težko se bomo več videli na tej zemlji.“

Obilen sad sv. misijona vidimo pred očmi. Za to naj bo Vama pred. oo. naša srčna zahvala izražena za velik trud. Iz dna arca se Vama cerklj. fara zahvaljuje za prevelike dobrote, s katerimi je bila ona v tem času obdarovana in vai kakor iz enega arca vam kličemo: Bog naj Vama vse poplača in naj Vse-gamogočni Vajin trud povsod in vedno tako blago-slovi, kakor ga je v Cerknem. Zares lepo je število obhajancev 4400.

Pozabiti ne smemo tudi v. č. g. dekana, ki je svojim ovčicam prikrbel sv. misijon. Tudi Vam, v. č. g. dekan, naj Bog stotero poplača za nenadomestljivi dar. Vsem duhovnom, ki so za časa sv. misijona spovedovali, izražamo vsi Cerkljani svojo najtoplejšo zahvalo!

Iz Podmelca, 27. novembra. — Iz drugih krajev prihajajo draga „Soča“, veselih novic, od nas ti pa ne vem kaj veselega poročati. Rad bi tudi o slabih rečeh molčal, da bi mogla svoje predale za boljše reči porabiti, ali žalost, ki mi trga srce, ko vidim, kaj se godi, mi ne dá molčati, zato te prosim, objavi te vstice; morda pripomorejo, da se odpravi ali vsaj omeji grda razvada, ki se je naselila pri nas. Pred petimi leti ni bilo videti kvarta v tukajšnjem kraju (sredni ljudje!), zdaj pa kvarta cveto. Znano je, da kvarta je nesrečna, posebno v kmečkih rokah, ki naj bi se pešale s plugom, matiko, sekire in drugim kmetu potrebnim orodjem. Kdor o pravem času kvart ne sežge, se pri njih gotovo o-modi. Začetniki tega kratkocasnja naj jih prvi vržejo v peč, pradedno se razvada razširi po vsi okolici, da ne bodo v bodočih časih žene tarnale in tožile: Ta in ta bil je začetnik te igre, katere vabi mojega moža vsak večer iz hiše, katere potira denar, ki je namenjen za sol, ter čas, ki je odločen za pridno delo ali za sladek počitek. Začetniki, odjenjajte in ne hropenite po slabi slavi!

V Ljubljani, 8. decembra. — V teku osmih dnij imeli smo vsled smrti deželnega in državnega poslanca A. Obreze dve važni volitvi na Notranjskem. Ta kratka se nista združila mandata v enej osebi, kar ima po mojih nemerodajnih mislih tudi svojo prednost. Kajti malo je tako srečnih zemljanov pri nas Slovenceh, kateri bi mogli biti celo leto z doma in kateri bi ne imeli pod milim nebom druge skrbi, nego zastopati koristi in želje svojih volilcev, sedaj v državnem, sedaj v deželnem in poleg tega morda še v občinskem ali katerem drugem zboru. Načelo našega veka je deljenje dela; čim več je delujočih močij, čim več zanimanja za našo sveto stvar, tem bolje za narod. Tega načela so se držali pri zadnjih volitvah 29. novembra in 6. decembra tudi Notranjci, ki so si izvolili v deželni zbor g. Hinka Kavčiča, posestnika, v državni zbor pa g. And. Ferjančiča, državnega pravdnika namestnika v Ljubljani, oboja odlična domoljuba. Ker sta Notranjca, rojaka svojih volilcev, bota tudi umela opravičiti v nju stavljeno zaupanje.

Ker ju je priporočal osrednji narodni volilni odbor, v katerem sedijo kranjski voditelji naroda, ki so imeli gotovo važne vzroke, da so ju kandidovali, mora se obžalovati, da so rušili nekateri, k ereči le posamezni, če prav jako vplivni narodnjaki toliko potrebno disciplino. Ali se gospoda ne spominja več minulih sramotnih časov, ko smo imeli med seboj razpor, nemškutarji pa večino? Kot protikandidata sta bila postavljeni: Kavčič g. Fr. Krizaj, inženir in trgovec, Ferjančič pa g. Globočnik, vladni svetovalec. Prvi je bil postavljen kandidatom prav zadnji trenotek proti svoji želji in je bil nekako merilo motij za državnozborski volitveni boj. Da je taka igra dotičniku redko kedaj všeč, razume se samo od sebi.

Glavna bitka pa je bila 6. decembra; njej so veljale vse dolgotrajne priprave. Okrajni glavar v Postojni bo imel še pred sodnijo popravek zaradi žaljenja časti pri agitaciji. Vse se zanima za to obravnavo. Ali kljuba vsem naporom je podlegel g. Globočnik z osmimi glasovi, 71 jih je bilo proti 79. Nikakor ne morem umeti, kako so mogli celo narodnjaki agitovati za sicer vse časti vrednega g. vladnega svetovalca, ki ni naznanil svoje kandidate pri klubu narodnih poslancev, ki ni objavil nikakega programa, ki ni rekel, kako bi postopal v državnem zboru, ali v zvezi z našimi poslanci, ali z njih nasprotniki. Prav je, da človek re dela praznih obljub in obetanj, ali kandidat pa mora vendar povedati, katere gore list je, kako misli o narodu in o njegovih željah, ali se hoče potezati za svoje ali za koristi volilcev. Zato ne zaslužijo priznanja njegovi agitatorji iz narodnih vrst.

Kakor drugi deželni zbori snide se jutre tudi kranjski. Kaj nam prinese letošnje zasedanje novega se ne ve še prav. Eden najvažnejših predlogov je gotovo uže lanske leto razdeljeni načrt zakona o cestah g. deželnega odbornika Detele. Izvedenec pravijo o njem, da nam obeta mnogo doklad, in da je po njem zagotovljena nemškutarjem večina v cestnih odborih, ker imajo privilegij pri volitvah preveč pravic. Zato ga pa tudi naši nasprotniki uže sedaj hvalijo. Opreznosti bo treba pravim ljudskim zastopnikom.

St.

Politični razgled.

Doba deželnih zborov se je pričela in bode trajala v nekaterih deželah ta in tudi še prihodnji mesec, dokler se ne snide zopet državni zbor, kar se bode menda zgodilo dec. 28. ja-

nuarja pr. l. Najbolj zanimive bodo razprave v češkem in tirolskem dež. zboru. V prvem razpravljal se bode načrt nove šolske postave, kateremu so levičarji že vojsko napovedali, v drugem pa vladin načrt nove šolske postave, ki ni še objavljen.

V hrvaškem saboru je na dnevnem redu razgovor o proračunu za leto 1887 in s tem združeni živahni napadi zoper Madjare in bana, katerega pa varuje povsem udana mu narodna stranka, ki se radi tega tako zove, ker ni narod za-njo.

Znotraj vlada inace mir in tišina; le na Ogerskem ponžili so Madjari te dnij nekoliko veselja povodom, ko je prišla tje bolgarska deputacija, ki hodi po svetu kneza iskat. Slednja obstoji iz gospodov: Stojlov, Grekov in Kalčev, katere se Madjari v Budimpešti srčno pozdravili rekoč, da obžalujejo le to, da jim bodo madjarske simpatije le malo pomagale. Ko se je Stojlov zahvalil viteškim Madjarom, ki so v rusko-turški vojski turške softe gostili in na nečuten način Bolgare grdili, odpeljala se je deputacija na Dunaj, kjer se bavi še zmirom, da bi od grofa Kalnoky-ja kaj poizvedla. Govori se, da so gospodje nameravali dalje v Berlin, a vendar da so dobili iz Sofije migljeje, naj gredo prej v Petrograd. To bi kazalo, da bi Rusija se hotela sprijazniti z razmerami v Bolgariji ter da se bliža konec tamošnjim zmešnjavam. Iz Pariza se javlja tudi, da je Turčija tam naznanila kandiduro kneza mingrejskega za bolgarski prestol, kar svedoči, da hoče Rusija resno tega moža kot kneza v Bolgarijo poslati. Iz Bolgarije pa prihajajo vesti, da ne bode sobranje tega princa volilo; potem bi sedanja zmešnjava še dalje vladala. Toda če je res, da je bolgarska deputacija dobila povelje, naj gre v Petrograd, bi kazalo, da so si regenti v Bolgariji premislili in bodo naredili to, kar Rusija želi.

V Franciji imajo že zopet ministersko krizo. V zbornici so nekateri poslanci zahtevali, naj bi se mesta prefektovskih namestnikov odpravila, čemur se je vlada protivila in pri tem propadla. Ministerstvo je dalo ostavko in ni še razsoditi, kako se bode to končalo in kdo bode prevzel vladine vaje v roke. Monarhisti imajo lepo stranko za seboj, republikanci so pa razkosani, in radi tega je težko s to zbornico shajati in vladati. Ruski časniki svetujejo Franciji, naj si zbere ministerstvo Boulanger. Boulanger je bil do sedaj vojni minister in je jako nadarjen mož, ki pripravlja vojsko na to, da bi bila nemški kos, ko trčiti zopet skupaj. To je pomenljivo in to tem bolj, ker se je prijateljstvo med Nemčijo in Rusijo zelo ohladilo, če vsa znamenja ne vara-jo.

Vidi se tudi, da se Nemčija na vse pretege pripravlja za vojsko. Ravno sedaj predložila je državnemu zboru načrt, da bi se vojska pomnožila. Zagovarjal je ta načrt vojni minister in znani general Moltke, ki je poudarjal, da se bližamo resnim časom. Evropa, pravi, je tako oborožena, da mora priti do odločitve, tako ne gre dalje. Bismark ni prišel do sedaj v zbornico, kar se tako tolmači, da ne more še dajati pojasnil o splošnem položaju. V Berlinu se je pa pripeljal bavarski regent, ki je bil sijajno sprejet. Tudi to je pomenljivo.

Tedaj povsod rožljajo: najprej v Budimpešti, potem v Italiji in Angliji in na Franco-skem, sedaj v Berlinu. Kaj bo?

Domače in razne vesti.

Študentovsko kuhinjo obiskuje sedaj 36 dijakov. V torek 7. t. m. se je v ožjem krogu praznoval praznik sv. Miklavža. Po kratki molitvi in po spominu na prebistite dobrotnike tega zavoda razdelil je odbor med učence darove: šolske priprave, knjižice, kajige, molitvene bukve, sadje itd. Mladina je bila iznenadena in je po svojih veselih obrazih kazala hvalečnost svojo. Zadostilo bodi to delavnim udom in dobrotnikom! Za kuhinjo so darovali: g. prof. Ivan J. za december 1 gl.; č. gosp. M. Oblokar 1 gl.; po preč. gosp. beneficijatu Antonu Manzini-ju v Starem selu nabrana miloščina 14 gld; g. Ant. Gregorič v St. Ferjanu 2 gl. Družba Vincencijeva bo obhajala svoj družbeni praznik v nedeljo 12. t. m. z dopol-dansko službo božjo v cerkvi brezmadežnega spočetja

M. D. (Immacolate) ob 7. uri; popoldne pa z občinim shodom v prostorih „študentovske kuhinje“ o 5. uri. K oboji slovesnosti vabi uljudno vse prijatelje druž-be, revnih družin in učeče se mladine za odbor:

J. pl. Kleinmayr.

Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici bo imelo v nedeljo 19. t. m. v pritlični dvorani Marzinijevе gostilne svoj letošnji redni občni zbor z naslednjim dnevnim redom: 1. letno poročilo odbora; 2. račun za leto 1886; 3. proračun za leto 1887; 4. morebitni nasveti društvenikov; 5. volitev novega odbora. Društveniki, ki nameravajo pri občnem zboru staviti kak predlog, naj ga naznanijo odboru do 17. t. m. Računi za leto 1886 s denarni-
nim dnevnikom in s pobornicami ter proračun za leto 1887 razporeženi so v društvenih prostorih društveni-kom na ogled.

Sejem sv. Andreja privabil je pretekli pone-deljak premnogo ljudstva v mesto, posebno ker je bil lep dan. Tudi blaga ni manjkalo, vsi lasti živine: konjev in goved, a manjkalo je kupov; zato se je prodalo le malo in tudi to po jako niski ceni. Ljud-stvo iz mesta in s dežele hodilo je ves dopoldne po mestu in tudi popoldne do noči, tako da na več mestih je bilo težko priti naprej. Nizke cene ne veljajo samo za živino, ampak tudi za drugo blago, po-sebno za obleko, samo krčmarji in gostilničarji držali so se svojih navadnih cen in so imeli od sejma naj-več dobička.

Pošta goriška ima morda premalo svetlobe, da se godijo na nji take neprilichnosti, kakršno smo že omenili gledé „Naše Slove“, ki se je poslala v Trst, namesto v Gradiško, ali kakršna se nam je sporočila te dni od osebe, ki je dobila iz Bolos pi-smo, katero je bilo oddano v Sočani s napisom: Go-rica ob Soči. V prvem slučaju uradnik ni vedel, da Gradiška je naša sosedinja, v drugem pa ne, da naša svetla Gorica je ob Soči. Če tudi svetlinice proti po-staji niso neobhodno potrebne in se morejo v posni noči, ko je odšel polnočni vlak, brez posebne škode uganiti, vendar ne velja to o svetlinicah v poštnem uradu, kjer mora biti pošten uradnikom v slovensko-italijanski deželi vedno mogoče pogledati v seznam, kje je Gradiška, in na zemljevid, ob kateri reki loči Gorica. Ali pa je morda kak uradnik slep za črke, ako se tako sestavljene, da zaznamujejo slovensko ime?

Kolera, ki je razsejala po drugih krajih, katere je uže zapustila, preselila bi se rada v Gorico, a do zdaj se ji to ni posrečilo. V neriščni vsmiljenih bratov, kjer so nekateri prostori malo primerni za dalj-še prebivališče ljudem, sploh pa prenapolnjeni, po-javila sta se dva slučaja hude driske, katere je ko-leri jako podobna. Prvi bolnik, neki Anton Štokar, je že prestal nevarnost, tudi o drugem, nekem Petru Balaminutu iz Rude, upa se, da jo prežene. Kor se zdravstvena komisija boji, da bi se ne izomila prava kolera, prenežli so oba bolnika v hišo Candutti-jevo za gradom. Ženske nore in bolne prenesli so iz no-rišnice vsmiljenih bratov v bolnišnico vsmiljenih sester, kjer so ločene od drugih. Bolnišnica vsmiljenih bratov je zaprta; nikdo ne sme ni ven, ni noter; tudi moški novi bolniki sprejemajo se zdaj v žensko bolnišnico. Ako ni prava kolera, ampak le huda driska, prihajajoča iz raznih krajevnih uzrokov, kakor so sploh sodi, je res velika škoda, da se je zagal krič, kakor bi bila bolezen prišla v Gorico zdaj, ko je povzod drugod ponehala. Moški norci vsmiljenih bratov, med katerimi sta se bila pokazala ona dva slu-čaja, so popolnoma ločeni od drugih bolnikov, ki so v isti hiši. Za bolnice in norice, ki so se spravile v žensko bolnišnico, plačuje se začasno ona dnevna prehranila, katero se do zdaj dobivali vsmiljeni bratje. Zdravniki ne vejo še, pri čem da so.

V goriškem gledišču predstavljajo se jako nespodobne igre, kakor poročata „Eco“ in „Rasse-gna“, a „Corriere“ hvali vse to blago, ker je ita-lijansko. Mestni staršine, ki dovoljujejo na leto 1500 gld. podpore društvenemu gledišču, bi morali skrbeti, da bi ne bilo mogoče pohujševati meščanov za mestni denar. V igri „Frine“ razkazuje se človeško meso nezavito; neki drugi igri je že naslov tak, da počena žena ne more prekrčiti glediškega praga.

Zdaj vemo, zakaj se je mudilo prenesti se-neni trg in javno tehniko v prejšnjega mesta na drugo. Zato, da so tam napravili za otroke „Ringel-spiel“, za velike in male otroke marionete, fotografa in enako šarlatanijo. Zdaj se ve, da moramo odobriti ono nujno skrb našega mestnega starešinstva.

Javni tehničari napravijo, kakor se govori na Novem trgu in na Gorišču pri Katarinju. Med tem tehtajo v plinovi tovarni, pri Himelakovi kosarji in na Ribjem trgu; na slednjem trgu imajo desetinsko vago, ki vzdigne 10 kvintalov.

Na Notranjskem bili sta 29. novembra in 6. decembra volitvi v deželni zbor kranjski in v dr-žavni zbor namesto umrlega A. Obreze. Prvi dan bil je voljen Hinko Kavčič, posestnik na Razdrtem, drugi dan pa dr. And. Ferjančič, namestnik državnega pravd-nika v Ljubljani. Več o tem glej v dopisu iz Lju-bljane.

Oznaniło.

Prodaja stavbnega lesa iz Trnovskih državnih gozdov.

V c. kr. gozdarskih okrajih Trnovo, Lokve in Karnica c. kr. Trnovskih državnih gozdov bo de se prodajalo: od sece za leto 1897/78:

2015 kubičnih metrov bukovega lesa za žago, 4786 " " jelovega lesa za žago, 1317 " " lesa ino vrhovine za stavbo.

Pisane ponudbe se bodo sprejemale do 16. decembra 1896 opoldne pri vodstvu c. k. gozdov in grajščin.

Ponudbe morajo imeti kolek za 50 kr. ino podpis, od zunaj morajo biti zaznamovane kot take ino morajo imeti varščine 10% klone cene.

Natančnejši pogoji o prodaji, kakor tudi izkaz posamičnih prodajnih sredstev morejo se razvideti pri ekspeditu (odpravniku) tega vodstva ino pri gozdni oskrbniki na Trnovem, v Lokvah, v Karnici in na Dolu.

C. kr. vodstvo državnih gozdov in grajščin. V Gorici, dne 30. novembra 1896.

NAZNANILO.

Slavnemu občinstvu naznanjam s tem da sem odprl v Sezani (na Primorskem) trgovino z žganjem in z likérji na debelo, ter se priporočam gospodom kupcem, krmarjem itd., da bi me blagovoljno obiskovali, z zagotovitvijo, da se izvršijo prijazne naročbe z vso poštenostjo.

Sa spoštovanjem
JOSIP KANTZ.

Ceniki in uzorci polljejo se na zahtevo poštine prosti.

Dr. Adolf Gelleb

odprl je

odvetniško pisarno

v Magistratnih ulicah (Via Municipio) h. št. 17, I. nadstropje.

Rusko olje zoper protin

edino, mnogo tisočkrat sponeslo korenito sredstvo zoper protin, trganje, boleznj v križi, umrle ude itd. itd. Nikdo ni se še varal v svojih nadah! Naj se ne opusti poskušnja. Vsakdo bo iznajditelju hvaležen! Cena 10 kr., 1 gl., 2 gl. Glavna zaloga v »Engel-Apotheke« na Dunaji, I. Am Hof 6.; v Gorici pri J. Cristofolletti-ju, lekarji; v Trstu pri A. Praxmarer-ji, lekarji.

Eau de Hébé

(Hebina voda), orijentalno lepoto (ni barvilo), zboljšano in mnogovrstno skušeno po prof. dr. Helly, dela telo naravno voljno, bele in polno ter odpravlja lisaj, bradavice in zagorelost na obrazu. Prodajalci: J. Cristofolletti, dvorni lekar v Gorici; Praxmarer, Prendini, lekarja v Trstu; Ed. Mahr v Ljubljani; Pellé v Celju; Martins v Mariboru; Rodinis v Pulji; Tromba v Rovignu.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodojna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokazuje njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, elajajo in prečenejo prav kmalu najtrdovalneje bolečine. Prav izvrstno vzbujajo zoper hemoroide, proti boleznim na jetrih in na vranol, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, bojaz, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preginjajo samo omejenih boleznj, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vsaki glavni lekarnici na svetu; z naročbo in pošiljavo pa odme v lekarnici Cristofolletti v Gorici, v Trstu v lekarni O. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Romani.

Ena steklenica stane 80 newcev.

ANTON CEJ,

slikar v Škofji-Loki na Gorenjskem,

se priporoča preč. duhovščini in farnim p. latorništvom za izvrševanje vsake vrstnih slikarskih del, altarnih slik, križevih potov, božjih grobov in cerkvenih zastav, ter vsakega v to stroko spadajočega dela, ter zagotavlja hitro izvrševanje z ličnim delom in po nizki ceni.

Jožef Culot,

trgovec na debelo in na drobno
v Raštelju.

naznanja slavnemu občinstvu, da ima v svoji številni veliko zalogo vsakovrstnih igrač, novostij in različnih punčik z obleko in brez nje, razne vrste volnenega blaga, rokavice, črne ovratne rute za duhovnike, zapetke raznih vist, škornje, volnene čevlje za zimo s podplat in brez njih vsake velikosti, in prav mnogo drugih rečij: najfinije polobice iz Pariza, svetilje, raspela vsake vrste tudi z nikla in belo kosti s stojalom, kipe, rožne vence najrazličnejših vrst in tudi z biseri matic, najfinije na verižici se srebra itd. Cene tako nizke, da se ni bati tekmovanja.

SAMO

v največji krojačnici in zalogi

GOTOVE OBLEKE

IGNACIJA STEINERJA

v Gorici

nahaja se vedno na poljubno izbiri izdelana obleka najnovejšega kroja za može in za stroke od 3 let naprej po najnižjih cenah.

Posebnosti

v modnih stvarih za gospode, n. pr. Menčikof, Havelak, Ulsterkoat, nepremočljivi plašči za dež, kožuhovine, gete, gomaše, tolke za lev, kolikor za sprehod in dom.

Novosti

toliko za gospe, kolikor za mladeake in dekleta v velikih in razločni modni, z uzeri iz prvih tovarov iz Pariza, z Dunaja in iz Berlina gledé Waterproof, Sacchetti, Dolman, plaščev, kožuhov, nepremočljivih halj iz gome, jop vseh barv in v raznih oblikah, in vse to v posebnosti, ločeni od stacune, kjer je vse preskrbljeno za primerjanje.

Osrednja zaloga

izvirnih jop prof. J. Jaeger-ja po tovarskih cenah in odej po istem sistemu.

Bogata zaloga toliko zunanjih kolikor domačih rob za živanje po meri.

Za častito duhovščino

zimski plašči, povrhu suknje, talari, hlače, jopiči, domača obleka v velikih izbiri.

Jožefa Barazzetti-ja

pri Seškem mostu, Via Cordaiuoli št. 4,
V GORICI,

izdeluje vsakovrstne vrvi (štrike) in vrčice z roko iz same konopnine, močne, trpežne, po najnižjih cenah, ki se ne bojijo tekmecev.

HAIR-MILKON

(mleko, ki pomlaja las) daje lasem prvotno barvo iz mladih let. — Viskoli ne pobledi! — Popolno nesškodljivo! — Velika steklenica stane 2 gld. — Prodajalci: J. Cristofolletti, dvorni lekar v Gorici. — Praxmarer, Prendini, lekarja v Trstu. — Ed. Mahr v Ljubljani. — Pellé v Celju. — Martins v Mariboru. — Rodinis v Pulji. — Tromba v Rovignu.

Vojaška zlatanina.

Franz Kühmayer & Comp.

V Požunu. Pressburg.

Priporočajo svoje c. k. priv. bogato posrebrneno in poslačeno blago z drata in potrebine za uniforme, ki imajo 25-35 odstotkov lahne rude, ki so bile odlikovane na dunajski svetovni razstavi z dvema največjima odlikama in na razstavi v Budapešti z velikim častnim diplomom Edina tovarna v Avstro-Ogerskeji, ki izdeluje samo od začeka do konca. Cenki brezplačno. Ponečena vojaška zlatanina in srebrnina odkupuje se po najpomenejši ceni ali pa se zamenjuje z novo.

V sredi Raštelja.

ANTON POTATZKY

V GORICI.

Obilna in mnogovrstna zaloga

norimberških, galanterijskih, malih reči in igrač

na debelo in na drobno.

Meseca decembra božična razstava igrač in galanterijskega blaga (lepotij) Velika izbira lepoticij, sveč in svečnikov za božično drevo.

Posebnost:

VRTNA SEMENA

najodličnejših plemen.

Za bodočo pomladansko setev priporočam svoja slavna znana deteljina in travna semena.

V sredi Raštelja.

HILARIJANSKA TISKARNA

v Gorici, v nunskih ulicah h. št. 14,

sprejema v tisk knjige, knjižice, časnike, vizitne liste, vabila, okrožnice, sonete, petice, cenike, jedilne liste, bolete, rožne in mrtvaške liste, žalna pisma in vsakršna dela, ki spadajo v delokrog tiskarske umetnosti po prav nizkih cenah.

Tiskarna ima v zalogi vsakovrstnih tiskanje za cerkveno rabo, kakor: za spričevala, račune, dnevnike, zapisnike, pregledne, razkaze, posnetke, kanonske table, matice (matrize) za krst, birmo, zakon, smrt, velikonosne liste, kakor tudi za popis duš (status) v latinskem, slovenskem, italijanskem in nemškem jeziku itd. itd.

Tiskarna daje poročstvo za natančno in hitro postrežbo in za nizkost cen.